

Az óbudai kulturpalota és a budavidéki bor muzeuma 2

„Budapest legelhanyagoltabb városrésze: Óbuda a klasszikus emlékek földje., c. íránycikkemben ezeket írtam a Nemzeti Ujság-ban 2 év előtt:

„... Óbuda főterén van egy iromba raktárépület, amelynek udvarán elfelejtve, elhanyagoltan áll a Zichy grófoknak, Óbuda hajdanvaló földesurainak barokk kastélya. Alig van szebb emléke a magyar barokknak ez építménynél, de nem hiszem, hogy ország-szerte elhanyagoltabb külsejű műemlék lenne e kastélynál. Tatarozás helyett szigorú rendelet tiltja évek óta, hogy bárki is bemerészkedjék udvarába és közléről szemügyre vegye a magyar nemtörődomség e jellegzetes példáját. Pedig ha lebontanák a köréje emelt otromba kincstári raktárt, megfelelően restaurálnák a kastélyt, Óbuda főtere egy csapásra megváltozna és megszületne az óbudai kulturpalota számára a legideálisabb hajlék . . .“

Ezt a Budai Napló oly sokszor hangoztatta és örömmel látom, hogy Réw Sándorban, Óbuda egyik lelkes barátjában végre szószólója akadt ennek az elmúlt hetekben. Az új kulturpalota még a jövő zenéje, de Óbuda történetének az Aquincumi-, a Székesfővárosi- és az Árpád muzeumokban, már annyi nagybecsű emléke van felhalmozva, hogy az új kulturpalotának tulajdonképeni gyűjteménye már együtt van és csak egyestésre várnak a szétszórt emlékek.

Az óbudai kulturpalotának egyik leg-

szebb feladatát abban látom, hogy keretében, mint egyik osztályát, megte-remtse a *Budavidéki bor muzeumát*, amelynek gondolatát általánosságban mint a magyar bor muzeumát az óbudai kulturpalotával egy időben vetettem fel. *Tellér Gyula, a Székesfővárosi Felső Mezőgazdasági Iskola igazgatója*, most nagy lelkesedéssel és kiváló szaktudással siet a muzeum megvalósításában támogatásomra.

Eddig egyetlen ehhez hasonló muzeum alakult a világon: *Trierben*, a világhírű szőlőkeretek koszorúzata Mosel folyó partján. Idegen, aki ott megfordul, el nem mulasztja megtekintését és a rajnavidéki szőlőkultúra kétévtizedes multja emlékeinek hatása alatt lesz a rajnai bor barátja. — *A magyar bor multja a magyar föld történetének egyik legérdekesebb és legmagyarabb tejezete.*

És most képzeljék el kérem, hogy megszületik majd a *Budavidéki bor muzeuma az óbudai kulturpalotában!* Ott lesz benne, képekben, szobrokban,

könyvekben, kőemlékekben, üvegekben, kupákban, ragyogó palackokban minden, ami Buda vidékének hajdanvaló legnemesebb termékére vonatkozik: a római borszállító hajó reliefje, másfél-ezredes domborművekben az óbudai szőlőkultúra apotheosisa, *Hollós Mátyás* király képe, amint a szőlőkertben (ha nem is ép budaiban) az urak meg-rökönnyödésére kapát fog, hogy minden időre mementóként hagyja: „*Tiszteljétek a magyar szőlőművest és becsüljétek meg verejtékes munkáját.*“ — A budavidéki szőlők kipusztultak, hirmondó akad csak itt-ott ma már belőlük . . . A budavidéki szőlőművelés utolsó napjait éli . . . Gyűjtsük össze emlékeiket amíg nem késő! Sok már ugyis örökre elveszett . . .

Palóczi Edgár.